

פקיד מחנך

הצהרותיו של אליהו בורגובה לא עוררו שום יוזמה מדינית מצד ישראל, אך גרמו כבר למהפכה רוטא בפקידות הממשלית. תחת השבוע הודיע ראש הממשלה ושר הבטחון לוי אשכול, כי הורה לכמה מי יועציו לעבד תוכנית שלום ישראלית, אך חזר יחד עם זאת על עמדת קודמו, הסתייג מכל אפשרות שישראל תקלוט חלק מן הד פליטים הערביים או שתהיה חלק מפרוצדורה מרחבית. משרד החוץ, מצידו, הודיע כי הטיל על אחד מפקידיו, שלמה ברייב, לעמוד בראש מחלקה חדשה למיבצעים מיוחדים, החייבים להתבצע במהירות. הצורך בהקמת מחלקה כזו בלט לאחרונה, על רקע הצהרותיו של נשיא תוניסיה. אני בורגובה ביסט בכל שמתי, סיפר ראש עיריית נצרת סייף-אלדין אדיוועבי. הייתי מוכן לנסוע אליו ולנשק את ידיו באהבה גדולה, הוסיף. אך בפחות התלהבות דיבר על סביר בתו הקרובה: רוצים לייחד את הגליל? אני לא שמעתי על זה לא יודע מזה! אני אחראי רק לנצרת. אף סנטימטר חוץ מזה אני לא יודע. יום העצמאות עורר את זכרוננו של איש משרד החוץ גרעון רפאל, שסיפר על ימיה הראשונים של המדינה, כאשר משה שרת היה "מוכר החוץ" של הממשלה הזמנית, ומשרד החוץ עצמו שכן בשני חדרים בתל-אביב. העיד רפאל על עצמו: אני הייתי מנהל המשרד, שליח, שליח, מלקט ידע גיאוגרפי, וברג עים של התרוממות הרוח - גם מניש תה. סיפור אחר על אותם הימים, סיפר נשיא הסתדרות הציונית, הד"ר נחום גולדמן: משה שרת חשב בשעתו שאהיה השגריר הראשון בבריטניה. באתי לאנגליה, קניתי בית בלונדון והקמתי גרעין של שגרירות. אבל ריבוני-שלי-עולם, אמרו לי שעלי לבקר ביקוריימוסין אצל 60 שגרירי רים. אמרתי לשרת: אתה יודע, מוטב שי תניח לי. ושרת אמנם הגיח לו. ראש אגף הישוי במשרד התחבורה נתן רובין נתגלה השבוע כדמות מהנחת. כשהגה רובין במכוניתו, כבביש ירושלים-תל-אביב, הגיחה מכונית אלמונית מאחוריו, עקפה אותו ב קטע האסור לעקיפה. רובין הגביר את מהירותו, השיג את המכונית האלמונית ואתת לה לעצור. הוא דרש בתקיפות את פרטיו האישיים של העוקף, סטודנט צעיר. רשם אותם בפנקסו והחיר לו להמשיך ב נסיעה. כעבור ימים ספורים הגיע מכתב של רובין לבית הסטודנט, כתוב על גבי טופס רישמי של משרד התחבורה. במכתב נקבע תאריך לפגישה במשרדו של ראש האגף לרישוי. הצעיר הנבהל הופיע לפגישה ביום ובשעה הנקובים, ספג הטפת מוסר מפיי רובין, שהזהירו לבל יסטה בשנית מדרך הישר. האלוף אברהם יפה, האחראי לשמורות הטבע בישראל, ביקר השבוע ב בריכת השחיה בתל-אביב. הוא התלהב למר- אה התחיתות הטובלות במים, אמר לידידו, כי ידאי להכריז על אזור הבריכה כשמורת טבע, כדי להגן על החיות היפות השרצות בו. ח"כ מפא"י גרעון בריישראל,

מי ומי בתמונה זו?

ראוה מדי שנה, במיצעד הצבאי של צה"ל, משמשים גם אנשי צמרת המדינה והצבא גורם משיכה להמוני הצופים

כמו כלי הנשק הי חדישים, המוצגים לי משמשים גם אנשי צמרת ליד הבמה המרכזית

של המצעד נאספו כל המה ומי בישראל. כשהם מעורבים זה בזה מופיעים בתמונה: מרדכי נמיר, בכור שיטריה, אבא אבן, חיים גבתי, פינחס ספיר, קדיש לוז, עקיבא גוברין, נחום גולדמן, חיים לסקוב, צבי צור, שמעון פרס, משה דיין, אליהו ששון ואחרים.

שבילה עם רעייתו בכפר הנופש הצרפתי באשקלון, זכה בו לציון מיוחד. הוא ר רעייתו נבחרו כ"צמד רקדני הסהיסט היצי בים ביותר", אחרי שניצחו בתחרות מיוחדת במינה, בה חייב כל זוג להפסיק באמצע הריקוד ברגע שנפסקת המוסיקה, להשאר על הרחבה בחוסר כל תנועה.

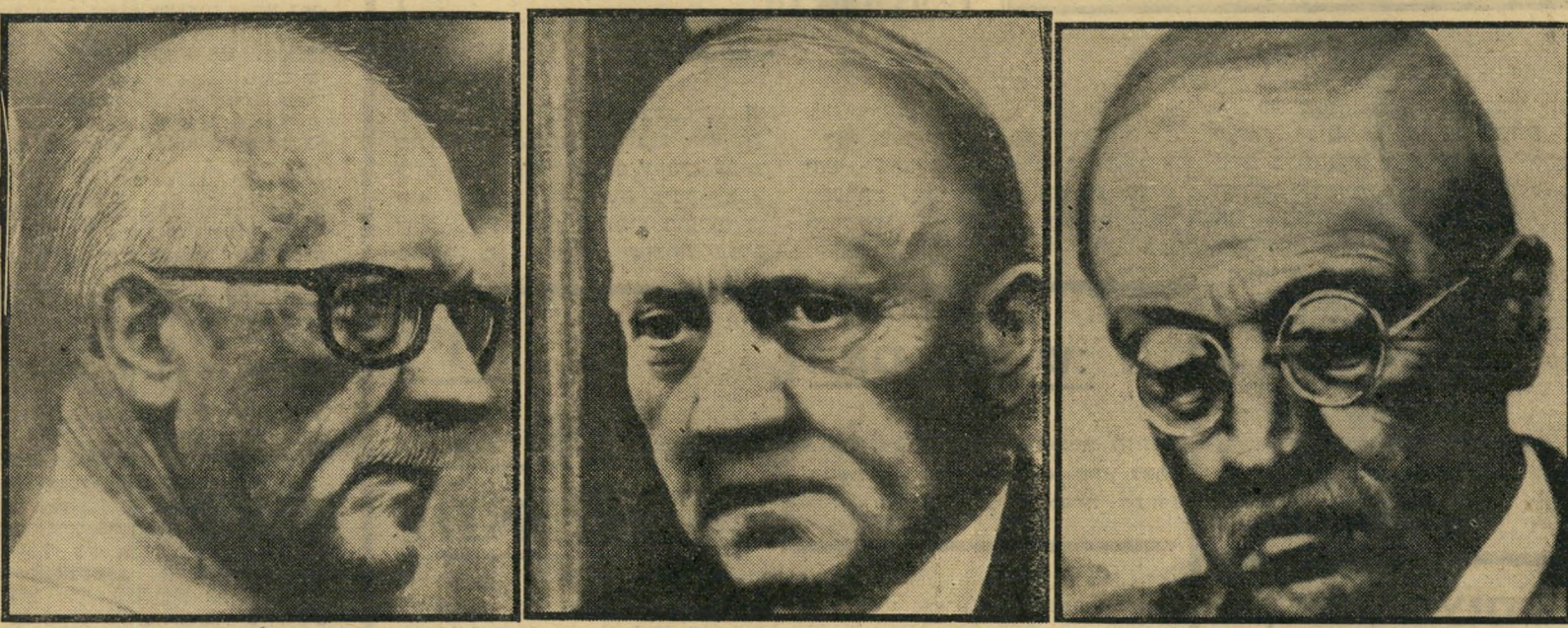
סולטן אסודר

איך הפסידה התנועה הקומוניסטית חבו נאמן, איך הרחיבה התנועה הציונית איש מסור וכיצד זכתה הבמה העברית בכזה חשוב, סיפר שחקן הבימה "שמואל רודני סקי": עד גיל תשע הייתי חבר מסור בקומוסוול, אירגון הנוער הקומוניסטי ב רוסיה. פעם, כשהלכתי להתרחץ בנהר, ב חברת שני ידידים גויים, התברר כי שכחנו את בגדי הים. בלית ברירה התרחצנו ערו מים, ואז גילו שני חברי כי אני יהודי. הם קראו לי זייד. מאותו רגע הדלתי להיות קומוניסט. הפכתי לציוני והחלתי לעלות לארץ-ישראל. שחקן אחר של הבימה, שלמה ברייב, זכה, בעת שהגיע עם שאר חברי הלהקה לנמל התעופה בלוד, במ טוס מפאריס, ליחס מיוחד. המוכסים התירו לכל חבריו לעבור את הביקורת ללא שום הטרדה. רק לו הורו לפתוח את מזוודותיו. בחיפוש נתגלה, כי מזוודה ענקית מלאה כו לה בעצועי ילדים ובמתנות, אותם הביא ברשביט לבנו ולאשתו. השחקן, הידוע כנותן מתנות מושבע, שילם את דמי המכס כנדרש ולא התאונן. תיאטרון העונות הפסיד לאחרונה את אחד ממנהליו, משה ינוקא, שהפך לעצמאי, הקים חברה ל מופעים בשם ניצן. רק מעט מידידיו ידע כי החברה נקראת על שם בית-הקפה הירו

שלמי ניצן, שם בילה ינוקא כמה משנותיו הטובות. בעל הקפה, אברהם שקרי, סיפר השבוע כי ינוקא היה לקוח מצויין, כיכד תמיד את התימתו על צייקים. אך פעם, ליתר בטחון, נתן לשקדי צייק, כשחתיכת שמיכה צבאית מחוברת אליו בסיכה. זה בשביל שיהיה כיסוי, אמר, ואמנם לאותו צייק היה כיסוי כפול. לקוח אחר של אותו בית-קפה, שבעיית הכיסוי לצייקים הטרייה אותו במשך שנים, כתב לאחרונה לאהד מידידיו, כי מצבו הכלכלי משופר עתה והוא נטול דאגות. המכתב, שהגיע מ טאנזניה, בירת הקהיליה המאלגאשית, ניכ תב בידי אריה "אדוו" בלק, המכהן שם בתפקיד מזכיר שני בשגרירות ישראל. מ אחר שאין שם שגריר מיוחד או מזכיר ראשון, זוכה בלק ליחס מיוחד לשגרירים. תארו לכם שאני נוסע במכונית שרד, כשדגל מתנופף בקצה ומשמר מיוחד של אופנועים מפנה לי את הדרך, כתב בלק בהנאה. כמה מידידיו, שהתקנאו בו, ביניהם הצייר איקה ישראלי, החליטו לקפוץ אליו לביקור, ליהנות מיחס מיוחד כאורחיו וכבני חסותו. על הפסל יצחק דנצי גר, המלמד בפאקולטה לארכיטקטורה ב סכניון החיפאי, מספרים את הסיפור הבא: לפני תשע שנים הוזמן אצלו פסל על נושא מסויים, וכשנשאל בעת האחרונה אם סיים את העבודה, ענה: אני לא אוהב לעבוד תחת לחץ. הפרופסור אוריאל דר, מרצה למדעי המזרח באוניברסיטה העברית בירושלים, סיפר באחת מהרצאותיו האחרונות על הסיפורים שנעשו בחצר ה סולטן התורכי, כדי לארגן כהלכה את כני סתן ויצאתן של הנשים הרבות, אל הסולטן וממנו. לכל אשה בהרמון עשו מספרים, הסכיר המרצה, לקול רעמי הצחוק של

פסקי השבוע

- האדוף דן טוקובסקי, מפקד חיל-האוויר לשעבר, בתשובה לשאלה אם הוא נוהג עדיין לטוס: אין לי ראש לטיסה רצינית.
- מבקרית הרדיו הדה בושם, על תוכנית ששודרה בקול-ישראל לרגל יום העצמאות, על תולדות מלחמת השיחור: "טכסט מעליב, שבו חברו יחד פסיכולוגיה פשטנית, עלילה מטופשת, סכך יחסים אנושיים, ציוץ צפרים וקירקור צפרדעים."
- מרדכי נמיר, ראש עיריית תל-אביב, בעת חנוכת בניין על שמה של פולה בן-גוריון: "לחבר דויד בן-גוריון יש זכות להיות בעלה של פולה."

מי האיש הזה?

הדעה המקובלת, שבדיק לפני עשרים שנה, ערב מפלתה הסופית של גרמניה הנאצית, התאבד אדולף היטלר ב בונקר הפיקוד שלו בברלין, לא הוכחה מעולם. אך רק בודדים מניחים כי הוא עדיין חי,